

REQUIÉM POR UN MONICREQUE

Autor:

Roi Vidal Ponte

PERSONAXES

VOZ EN OFF

MARÍA FALAS Soprano, alemá, diva. *Xulieta*

FRANÇOIS Tenor, francés, divo. *Romeo*

SECUNDINO Baixo, arxentino, galán. *Frade*

MATÍAS Tremeoia

ENTRADA PÚBLICO

Esquerda: Isabel e Kukas Dereita: Borja e Fili Acomodador: Borja

E 1 RECORTE TEATRO + RECORTES PALCOS PÚBLICO

MÚSICA 1 Afinacións, marmurios

- 1. NENO (ISA) palco esquerda arriba*
- 2. NENO (ISA) vai a palco esquerda abaixo. Ó mesmo tempo ACOMODADOR (BORJA) asoma palco dereita arriba*
- 3. NENO volve a palco esquerda arriba*
- 4. PAI (KUKAS) palco esquerda arriba*
- 5. ACOMODADOR (BORJA) entra palco dereita abaixo*
- 6. SEÑORA (FILI) e MILITAR (FILI) palco dereita abaixo*
- 7. SEÑORA (FILI)palco dereita arriba*
- 8. MARTIÑO (FILI) palco dereita arriba*
- 9. NENO (ISA) escapa e vai ao palco dereita abaixo entre a señora e o militar*
- 10. Entra ACOMODADOR (BORJA) palco dereita arriba e mira para abaixo e ve ao NENO (ISA)*
- 11. O ACOMODADOR (BORJA) colle ó NENO (ISA) e lévao ó palco esquerdo*
- 12. ACOMODADOR (BORJA) palco esquerda abaixo*
- 13. MERKEL (KUKAS) e FIDEL (KUKAS) palco esquerda abaixo*
- 14. ACOMODADOR (BORJA) asoma por arriba do teatro pola esquerda e polo pano de diante e manda calar.*
- 15. DIRECTOR ORQUESTRA (FILI) levanta batuta e comeza a obertura*

FUME MICROS OFF

E 2 LED VERDE + PAR 20 TUMBA+ PAR 20 LATERAL

MÚSICA 2 Obertura + Acto V Romeo e Xulieta + VOZ OFF 1MARCHA FÚNEBRE+ FINAL ACTO V

OBERTURA

Sube o PANO DE DIANTE (ISA) ata a metade da escena.

FRADE SECUNDINO na columna de granito da dereita

PROTA MARÍA desmaiada diante da tumba

TREMOIA MATÍAS sentado na cadeira dereita non se ve

PROTO FRANÇOIS detrás pata negra da dereita. Leva un candil. Entra por diante da columna granito da dereita

O FRADE DURANTE A OBERTURA ATRAVESA A ESCENA, MIRA A XULIETA...remata subido a escaleira

ACTO V ROMEO E XULIETA FRONTAL

E 3 LED VERDE + PAR 20 TUMBA + PAR 20 LATERAL + PAR 30 AMARELO

CINQUIÈME ACTE

*(Le tombeau des Capulets
Une crypte souterraine;
ça et là des tombeaux)
(...)*

(DENDE AQUÍ SOBRE 15 MINUTOS)

*(Au bout d'un moment,
on entend le bruit d'un levier ébranlant la porte.
La porte cède avec bruit. Roméo paraît.)*

ROMÉO

C'est là!

(avec un sentiment de terreur)

Salut! Tombeau sombre et silencieux!
Un tombeau! non! non! ô demeure plus belle
Que le séjour même des cieux!
Salut! Palais splendide et radieux!

(apercevant Juliette, et s'élançant vers le tombeau)

Ah! la voilà! c'est elle!
Viens, funèbre clarté! viens l'offrir à mes yeux.

(prenant la lampe funéraire)

O ma femme! O ma bien-aimée!
La mort en aspirant ton haleine embaumée
N'a pas altéré ta beauté!
Non! non! cette beauté que j'adore
Sur ton front calme et pur semble régner encore
Et sourire à l'éternité!

(Il repose la lampe sur le tombeau.)

Pourquoi me la rends-tu si belle,
O mort livide?
Est-ce pour me jeter plus vite dans ses bras?
Va! c'est le seul bonheur
Dont mon cœur soit avide!
Et ta proie aujourd'hui ne t'échappera pas.

ACTO QUINTO

*(A tumba dos Capuleto.
Unha cripta subterránea;
varias tumbas aquí e acolá)
(...)*

*(Al cabo de un momento, se oye el ruido de una
palanca sacudiendo la puerta. La puerta se abre
haciendo ruido. Aparece Romeo) **POLA DEREITA***

ROMEO

¡Está allí!

(Con sentimiento de terror)

¡Salud! ¡Tumba sombría y silenciosa!
¡Una tumba! ¡No! ¡No! ¡Oh, morada más bella
que la misma residencia del cielo!
¡Salud! ¡Palacio espléndido y radiante!

(Repara en Julieta y se arroja hacia la tumba)

¡Ah! ¡Allí! ¡Es ella!
¡Vamos, fúnebre luz! ¡Muéstramela!

(Tomando la lámpara funeraria)

¡Oh, esposa mía! ¡Oh, mi bienamada!
La muerte aspirando tu aliento embalsamado
¡no ha alterado tu belleza!
¡No! ¡No! ¡Esta belleza que adoro
parece reinar todavía sobre tu frente tranquila y pura
y sonrío a la eternidad!

(Él deja la lámpara sobre la tumba)

¿Por qué me la dejas tan bella,
oh muerte espantosa?
¿Es para que me arroje más rápidamente en tus brazos?
¡Vamos! ¡Es la única felicidad
de la que mi corazón está ávido!
Y tu presa no escapará hoy.

(regardant autour de lui)

Ah! je te contemple sans crainte,
Tombe où je vais enfin près d'elle reposer!

(se penchant vers Juliette)

O mes bras, donnez-lui votre dernière étreinte!
Mes lèvres, donnez-lui votre dernier baiser!

*(Il embrasse Juliette,
puis, tirant de son sein un petit flacon en métal
et se tournant vers Juliette)*

(DENDE AQUÍ UNS 9 MINUTOS E MEDIO)

A toi, ma Juliette!

(Il vide le flacon d'un trait et le jette.)

JULIETTE

(s'éveillant peu à peu)
Où suis-je?

ROMÉO

(tournant les yeux vers Juliette)
O vertige!
Est-ce un rêve?
Sa bouche a murmuré!

(saisissant la main de Juliette)

Mes doigts en frémissant
Ont senti dans les siens la chaleur de son sang!

(Juliette regarde Roméo d'un air égaré.)
Elle me regarde et se lève!

JULIETTE

(sopirant)
Roméo!

ROMÉO

Seigneur Dieu tout-puissant!
Elle vit! Elle vit! Juliette est vivante!

JULIETTE

(reprenant peu à peu ses sens)
Dieu! Quelle est cette voix,
dont la douceur m'enchante?

(Mirando alrededor)

¡Ah! ¡Contemplo sin temor
la tumba donde reposaré, al fin, cerca de ella!

(Se inclina hacia Julieta)

¡Oh, brazos, dadle vuestro último abrazo!
¡Labios, dadle vuestro último beso!

*(Él abraza a Julieta, después, cogiendo
de su pecho un pequeño frasco de metal,
se vuelve hacia Julieta)*

(DENDE AQUÍ UNS 9 MINUTOS E MEDIO)

¡Por ti, Julieta!

(Él vacía el frasco de un trago y lo tira)

JULIETA

(Despertándose poco a poco)
¿Dónde estoy?

ROMEO

(volviendo los ojos hacia Julieta)
¡Oh, qué vértigo!
¿Esto es un sueño?
¡Su boca a murmurado algo!

(Cogiendo la mano de Julieta)

¡Mis dedos temblando
han sentido el calor de la sangre en los suyos!

(Julieta mira a Romeo con aire perdido)
¡Ella me mira y se levanta!

JULIETA

(suspirando)
¡Romeo!

ROMEO

¡Dios todopoderoso!
¡Ella vive! ¡Ella vive! ¡Julieta está viva!

JULIETA

(volviendo poco a poco en sí)
¡Dios mío! ¿Quién es esa voz,
cuya dulzura me cautiva?

ROMÉO

C'est moi! c'est ton époux
 Qui tremblant de bonheur embrasse tes genoux!
 Qui ramène à ton coeur la lumière enivrante
 De l'amour et des cieux!

JULIETTE

(se jetant dans les bras de Roméo)
 Ah! c'est toi!

ROMÉO

Viens! viens, fuyons tous deux!

JULIETTE

O bonheur!
(DENDE AQUÍ 7 MINUTOS)

LES DEUX

Viens! fuyons au bout du monde!
 Viens, soyons heureux,
 Fuyons tous deux
 Viens!
 Dieu de bonté! Dieu de clémence!
 Sois béni par deux coeurs heureux!

ROMÉO

(chancelant)
 Ah! les parents ont tous des entrailles de pierre!

JULIETTE

Que dis-tu, Roméo?

ROMÉO

Ni larmes, ni prière,
 Rien, rien ne peut les attendre!
 À la porte des cieux!
 Juliette, à la porte des cieux! et mourir!

JULIETTE

Mourir! Ah! la fièvre t'égare!
 De toi quel délire s'empare?
 Mon bien-aimé, rappelle ta raison!

ROMÉO

Hélas!
 Je te croyais morte et j'ai bu ce poison!

JULIETTE

Ce poison! Juste ciel!

ROMEO

¡Soy yo! ¡Es tu esposo
 que temblando de felicidad abraza tus rodillas!
 ¡Que devuelve a tu corazón la luz embriagadora
 del amor y del cielo!

JULIETA

(se arroja en los brazos de Romeo)
 ¡Ah! ¡Eres tú!

ROMEO

¡Vamos! ¡Vamos, huyamos!

JULIETA

¡Oh, qué felicidad!
(DENDE AQUÍ 7 MINUTOS)

LOS DOS

¡Vamos! ¡Huyamos al fin del mundo!
 Vamos, seamos felices,
 Huyamos los dos.
 ¡Vamos!
 ¡Dios bondadoso! ¡Dios misericordioso!
 ¡Bendito seas por nuestros corazones!

ROMEO

(vacilante)
 ¡Ah! ¡Todos los padres tienen las entrañas de piedra!

JULIETA

¿Qué dices, Romeo?

ROMEO

¡Ni las lágrimas, ni las súplicas,
 nada, nada puede enternecerles!
 ¡En la puerta del cielo!
 ¡En la puerta del cielo, Julieta! ¡Y morir!

JULIETA

¡Morir! ¡Ah! ¡La fiebre te perturba!
 ¿Qué delirio se apodera de ti?
 ¡Mi bienamado, recobra la razón!

ROMEO

¡Ay de mí!
 ¡Yo te creía muerta y he bebido este veneno!

JULIETA

¡Ese veneno! ¡Cielo Santo!

(Il glisse des bras de Juliette et tombe sur les degrés du tombeau.)

JULIETTE

(ramassent le flacon)

Ah! cruel époux! de ce poison funeste

Tu ne m'as pas laissé ma part.

(Elle rejette le flacon et portant la main à son coeur, elle y rencontre le poignard qu'elle avait caché sous ses vêtements, et l'en tire d'un geste rapide.)

Ah! fortuné poignard,

Ton secours me reste!

(Elle se frappe.)

E 4: LED ROJO+ PAR 20 TUMBA + PAR 30 AMARELO BAIXA

ROMÉO

(se relevant à demi)

Dieu! qu'as-tu fait?

JULIETTE

(dans les bras de Roméo)

Va! Ce moment est doux!

(Elle laisse tomber sur le poignard.)

O joie infinie et suprême

De mourir avec toi! Viens! un baiser! je t'aime!

LES DEUX

(se relevant tous deux à demi dans un dernier effort)

Seigneur, Seigneur, pardonnez-nous!

(Ils meurent.)

(Él resbala de los brazos de Julieta y cae sobre los peldaños de la tumba)

JULIETA

(recogiendo el frasco)

¡Ah! ¡Esposo cruel! Tú no has dejado

mi parte de ese veneno siniestro.

(Ella arroja el frasco y llevando la mano a su corazón, encuentra allí el puñal que antes había escondido bajo sus vestidos y lo saca con un gesto rápido)

¡Ah! ¡Puñal afortunado,

me queda tu socorro!

(Ella se lo clava)

E 4: LED VERDE + PAR 20 TUMBA + PAR 30 AMARELO BAIXA

ROMEO

(levantándose a medias)

¡Dios mío! ¿Qué has hecho?

JULIETA

(En los brazos de Romeo)

¡Ven! ¡Qué momento tan dulce!

(Ella deja caer el puñal)

¡Oh, qué alegría, infinita y suprema,

morir contigo! ¡Ven! ¡Un beso! ¡Te amo!

LOS DOS

(Los dos se levantan a medias en un último esfuerzo)

¡Señor, Señor, perdónanos!

(Ellos mueren)

Quedan Romeo (dereita) e Xulieta (esquerda) mortos no centro de fronte ó público real.

CAMBIO DECORADOS 1

1. FILI BAIXA O PANO DIANTEIRO co final da música

KUKAS MOVE MÚSICOS ata final do acto e logo méteos para dentro.

2. KUKAS E FILI cambian columnas e ISA E BORJA xiran marionetas e tumba e quedan Romeo (esquerda) e Xulieta (dereita) de costas ó público real

E 5: RECORTE TEATRO + RECORTES PALCOS PÚBLICO

VOZ OFF

Acaban vostedes de ver a primeira versión para monicreques da ópera de Charles Gounod Romeo e Xuieta, baseada no drama homónimo de William Shakespeare.

A seguir, escenificaremos a reconstrución dun suceso acontecido ao final da estrea de devandita ópera no Teatro Scala de Milan no ano 1968. Sempre foi considerado un accidente, mais hoxe, grazas a última tecnoloxía do teatro de obxectos e a manipulación destes divertidos monicreques, desvelaremos a verdade.

Abran ben os ollos, limpen a cera dos ouvidos, peguen o cu ao asento... E non perdan detalle. A función vai comezar!

Señoras, señores; agárrense aos seus asentos, desenfunden os seus teléfonos e activen o vídeo: a función vai comezar...

3. *BORJA sube o pano dianteiro ata arriba de todo*

4. *KUKAS E FILI xiran as alcahuetas e o público ó mesmo tempo*

E 6: LED ROJO+ PAR 20 TUMBA + PAR 20 LATERAL + PAR 30 AMARELO BAIXA + PÚBLICO SOMBRAS

FRADE SECUNDINO subido a escaleira esquerda

TREMOIA MATIAS sentado na cadeira azul da dereita

ROMEO(esquerda) e XULIETA (dereita) no centro de costas van repetir o final da escena V.

FINAL ACTO V

ROMEO

Señor!

XULIETA

Señor!

ROMEO

Perdóanos!

XULIETA

Perdóanos!

Esplendor orquestral. Uns segundos de silencio incómodo antes dos aplausos

MATÍAS, o tremoia, á dereita levántase e move as poleas. Baixar pano fondo (KUKAS)

MICROS ON

SAÚDOS

E 7 PAR 30 BLANCO + PAR 20 LATERAL + PAR 20 TUMBA + PÚBLICO SOMBRAS

MUSICA 3 APLAUSOS XORDOS

Veñen cara á zona oculta do escenario e xúntanse con SECUN e máis con MATÍAS. Cada personaxe fala co seu acento de procedencia: MARÍA FALAS marcando con forza os 'erres', FRANÇOIS con boquiña de cereixa, SECUN con sedución melódica e MATÍAS con gheada e seseo. Secundino brinca da escaleira.

SECUN

Veña! Vamos, vamos!

MARÍA FALAS

Tardaron moito en comezar a aplaudir.

FRANÇOIS

Iso é bo ou malo?

SECUN

Imos xa, non?

FRANÇOIS

Que tal estou?

MATÍAS

A min que me conta, don François? Abro?

SECUN

A que esperamos?

MARÍA FALAS

A que aplaudan o suficiente.

APLAUSOS MÁIS FORTES

INTENTO DE TABLEAU VIVANT

APLAUSOS XORDOS

SECUN

Imos?

MATÍAS

Abro?

FRANÇOIS

Secun, ti que tal me ves?

MATÍAS

A ver, abro ou non abro?

MARÍA FALAS

Abre!

MATÍAS

Abro?

SECUN

Si!

MATÍAS

Agora?

FRANÇOIS

Agora, pailaroco!

MATÍAS tira das cordas. KUKAS sube pano fondo. PANO FONDO ABERTO

MARIA FALAS, FRANÇOIS e SECUN, de costas, saen a saudar.

E 8 : PAR 30 BLANCO + PAR 20 LATERAL + PAR 20 TUMBA + PÚBLICO SOMBRAS + PAR AMARELO

APLAUSOS FORTES

MATÍAS nas cordas (KUKAS baixa pano) Isa mentres aguanta tamén a Secun ¿?

PANO FONDO PECHADO

APLAUSOS XORDOS

SECUN, MARIA FALAS e FRANÇOIS atravesan o escenario e veñen cara a MATÍAS

FRANÇOIS

Como odio este dueto final! Volvéronseme resistir as mesmas tres notas de sempre!

SECUN

Esquece esas notas: a xente non coñece a partitura!

FRANÇOIS

Debémoslle un respecto á memoria de William e Charles!

MARÍA FALAS

Esquece o respecto: isto é ópera, non teatro!

MATÍAS

Abro?

FRANÇOIS

Pois claro! A que esperas, paspán?

Matías vai cara as cordas e (KUKAS) sube o pano do fondo

APLAUSOS FORTES + APLAUSOS RISAS

*François se prepara para saudar e **María Falas queda enganchada polo** cu no pano e sube con el.*

PANO FONDO ABERTO

François reacciona e axúdalle a baixar.

FRANÇOIS E MARÍA Saúdan

APLAUSOS FORTES

Matías volve a baixar o pano do fondo

PANO FONDO PECHADO

E 9 PAR 30 BLANCO + PAR 20 LATERAL + PAR 20 TUMBA + PÚBLICO SOMBRAS

APLAUSOS XORDOS

FRANÇOIS

Rendidos ao nosos pés están! E todo grazas a ti, María!

MARÍA FALAS (*Excitada de éxito*)

E aínda poden estalo moito máis.

FRANÇOIS (*Intrigado*)

María... Que tramas?

MARÍA FALAS

Quedácheste co primeiro palco á nosa esquerda? Pier Paolo e Luchino comparten asentos!

SECUN

Confirmouche o papel na súa próxima película?

MARIA FALAS

E ti como estás tan informado?

MATÍAS

Sábeo todo o mundo, señora. As revistas non falan doutra cousa.

FRANÇOIS

Ti cala, Matías!

(*A María Falas*)

A túa Xulieta é moi xuvenil, María: parece mentira que aos teus anos arremedes tan ben esa inocencia!

SECUN

Se es quen de actuar así na ópera, que non poderás acadar no cinema?

MARÍA FALAS

Aforrade os cumpridos! Vou saír aí a lles facer un bis tan bo que me vai meter de cabeza na Enciclopedia Británica! E de paso saco de dúbidas a Pier Paolo.

SECUN

Fareille un xesto ao director. El sabe a aria que che gusta.

MARÍA FALAS

¡Que ridículo! ¡A capela!

MATÍAS

Abro, entón?

FRANÇOIS

Claro, montuno!

VISIÓN COSTAS

MARIA FALAS sae ao centro de costas á nosa visión.

E 10 : PAR 20 LATERAL + PAR 20 TUMBA + PÚBLICO SOMBRAS + PAR 30 AMARELO

**MUSICA 4 APLAUSOS FORTES + MARCHA FÚNEBRE + ARIA FRONTAL
Xulietaje veux vivre+VOZ OFF 2+MARCHA FÚNEBRE 1' 40"**

MICROS OFF

CAMBIO DECORADOS 2

E11 : PAR 20 LATERAL+PAR 20 TUMBA+PAR 30 AMARELO+RECORTES PALCOS PÚBLICO

KUKAS e FILI xiran alcahuetas ó mesmo tempo.

- 1. BORJA baixa o pano de diante ata a metade e ISA sube o pano do fondo ó mesmo tempo.*
- 2. KUKAS E FILI cambio de columnas. BORJA xira sarcófago. ISA xira a María Falas ó mesmo tempo.*

ESCENA CÓMICA DA DIVA FACENDO COUSAS RARAS

VISIÓN FRONTAL

E 12 PAR 20 LATERAL + PAR 20 TUMBA + PAR 30 AMARELO

María Falas canta. De súpeto pega un brinco e sube enriba do sarcófago, logo agarrase ao pano logo vai cara a columna e quere trepar por ela. Da un salto e segue a cantar por detrás do sarcófago. Sae unha man de frade que lle quere tocar o cu. María Falas da un brinco e vai dar unha patada, mais antes de fácelo, hai como unha rotura e a imaxe fica conxelada.

E13 : PAR 20 LATERAL + PAR 20 TUMBA + PAR 30 AMARELO + RECORTES PALCOS PÚBLICO+ RECORTE TEATRO

VOZ EN OFF

Aí a tedes. A diva. A estrela. A mítica María Falas nun dos momentos máis memorables da súa carreira profesional. Pero mentres a sociedade se relambía de pracer con este luxoso divertimento burgués... Que acontecía do outro lado da tea de veludo? Querédelo ver? Moito coidado co que desexades, porque se o queredes ver, ídelo ver!

MICRO ISA E KUKAS ON

PANO DIANTE ABERTO TOTALMENTE

- 1. FILI sube o pano de diante. Non pasa nada.*
- 2. MARÍA FALAS protesta e mira para arriba falando cos titiriteiros.*

MARÍA FALAS

Titirriteiros!

- 3. FILI recolle músicos*
- 4. KUKAS asoma, baixa e fala con ela e xira o sarcófago.*
- 5. FILI e cambia alcahuetas e público da dereita e logo*
- 6. KUKAS fai o mesmo do lado esquerdo.*
- 7. Xulieta avisa a KUKAS que coloca a columna na esquerda de costas e FILI retira columna granito da dereita ó mesmo tempo*

ESCENA CÓMICA DA DIVA CO RATO E O CÚ AO AIRE.

VISIÓN COSTAS / PANO FONDO ABERTO

E 14 PAR 20 LATERAL+ PAR 20 TUMBA + PAR 30 AMARELO+ PÚBLICO

MUSICA 5 ARIA COSTAS Xulieta Je veux vivre + ARIA xorda + OVACIÓN

MICROS BORJA E FILI ON MICROS KUKAS E ISA OFF

María Falas canta a aria de costas ó público real.

Sae o rato e pasease pola escena alegremente

Cando Xulieta ve ó rato pega un brinco eponse enriba do sarcófago

O rato sube ó sarcófago e ela salta e queda pendurada do pano de atrás

Logo tenta subir a columna e queda enganchada a roupa e queda co cu ó ar.

Sae a man do frade que tenta baixarlle a roupa.

Xulieta ó sentir a man da chouts e vai dar unha patada

MATÍAS

Ten a voz algo roufeña.

FRANÇOIS

Non sabia que tiveses tan bo oído, Matías.

.....

Que desastre! Baixa o pano, Matías! (Argalleiro) Mellor que só destaque ela... Sen fondos escenográficos que despisten da súa valía.

MICROS KUKAS E ISA ON

Matías vai ás poleas e baixa o pano do fondo (KUKAS) María Falas sae pola dereita detrás da pata negra.

E 15 PAR 30 BLANCO + PAR 20 LATERAL + PAR 20 TUMBA + PÚBLICO SOMBRAS

PANO FONDO PECHADO.

MATÍAS

Vaia desfeita! Desta non saímos vivos...

FRANÇOIS

Cala, Matías! Onde che deron o carné de crítico?

MATÍAS

Eu de arte moito non che entendo... Pero de tomatazos si!

SECUN

Ten razón. Está a ser un desastre. Buf! Figúrome ao Pier Paolo a rebulir na súa cadeira.

FRANÇOIS

E Luchino! O pobre! Que vergonza!

SECUN

Fixácheste se estaba don Alberto?

FRANÇOIS

Que me ía fixar! Total nunca está!

MATÍAS

Seica nunca entra no teatro. Din que se pon nervioso!

FRANÇOIS

Cala, Matías!

SECUN

O que veu é Camilieri. Primeira fila impar.

FRANÇOIS

Ese nunca falla!

SECUN

E mañá escribe no Corriere della Sera.

FRANÇOIS

Hoxe en día a calquera lle dan o carné de crítico!

MATÍAS

Eu sonlles máis de La Gazzetta dello Sport.

FRANÇOIS

Ti cala, Matías! E déixanos ouvila! *Escoitamos a aria até que está a piques de rematar.*

SECUN

Agárrate, que veñen curvas!

FRANÇOIS

Preparádevos para os tomatazos.

.....

SECUN

Pero se está rouca! Cantou fatal!

FRANÇOIS

O público xa non é o que era. Hoxe a calquera lle dan o carné de melómano.

*Entra **MARÍA FALAS** algo amolada.*

SECUN e FRANÇOIS

Bravo! Bravo! Marabilloso, María! Indescribable!

MARIA FALAS

Ide por aí! Non vedes que estou afónica? Púxenme tan nerviosa que empecei a ter alucinacións, que si un rato por aí, que si unha man por alá.

FRANÇOIS

Insinúas que as dúas mil almas a aplaudírenche están todas trabucadas?

SECUN

A túa expresividade é única.

Non tes parangón na historia do bel canto!

MATÍAS

(Espontáneo)

Nin caso, dona María; que estiveron toda a aria a criticala.

FRANÇOIS e SECUN

(Ao unísono)

Cala, Matías!

MARÍA FALAS

(Doída)

Non podo crer que vos poñades tan hipócritas.

FRANÇOIS

Boh! Vastle facer máis caso a un simple tremoia que a dous compañeiros de profesión?

MATÍAS

Ei! Un respecto! Que aquí un servidor tamén é profesional!

FRANÇOIS

Ti cala, monicreque!

MARÍA FALAS

Compañeiros? O único que facedes é beneficiarvos da miña doenza.

FRANÇOIS *(Preocupado)*

E logo que tes?

SECUN

Estás enferma?

MARÍA FALAS

Abofé: de perfeccionismo!

MUSICA 6 O AUTOR, O AUTOR

SECUN

Oídes iso?

MARÍA FALAS

Será posible? Non saben que Shakespeare morreu hai catro séculos?

FRANÇOIS

Vedes como o público non sempre leva razón?

SECUN

Dan vergonza allea! Que facemos?

FRANÇOIS

Sáirmos e lembrarlles que as enciclopedias teñen outros usos ademais do decorativo...

MARÍA FALAS

Espera, François!

SECUN

Que vas facer?

MARÍA FALAS (*Misteriosa*)

Abre, Matías! E terma da miña capa. Teño unha idea, je,je

Matías abre o pano (KUKAS)

APLAUSOS + AUTOR

Desde o centro do proscenio e en todo momento de costas á nosa visión

MARÍA FALAS

Distinguido público! Señora presidenta! Corporación municipal! Banqueiros e representantes da patronal! Abran ben os seus ouvidos porque van ser testemuñas da verdadeira xestación do drama que acaban de presenciar. Mais non hei ser eu quen lles comunique esta importante verdade. Porque hoxe contamos coa inestimable presenza do autor en cuestión. Con todos vostedes, William Shakespeare!

MARÍA FALAS (*En voz baixa*)

Matías! Vén!

SECUN (*A MATÍAS*)

Estache facendo un sinal para que saias!

MATÍAS

A quen? A min?

FRANÇOIS

Di que poñas a capa!

MATÍAS

Quen, eu? Ui, que carallo!

FRANÇOIS

E unha perruca!

MATÍAS

Eu non saio!

FRANÇOIS

Como non vas saír? Se cho está a pedir ela!

MATÍAS

Non teño por que facelo! Iso non vén no convenio!

FRANÇOIS

Mira, agora está a facer o sinal ese de cortar o pescozo!

MATÍAS

E iso que quere dicir?

FRANÇOIS

Quererá dicir que como non saias... Estás despedido, digo eu.

MATÍAS

Porca miseria! O que hai que facer para non ir á Pirelli a cheirar cauchos!

Matías desaparece por detrás da pata negra da dereita

María vai a pechar o pano do fondo e sube e baixa nas poleas ata que queda o pano abaixo.

MARÍA FALAS

Como se baixa isto?

XOGO PANO E MARÍA NAS POLEAS.

PANO DETRÁS PECHADO

MUSICA 7 O AUTOR, O AUTOR+ aplausos fortes+MARCHA

CAMBIO DECORADOS 4

E 16 RECORTES PALCOS PÚBLICO + PAR 30 BLANCO + PAR 20 LATERAL + PAR 20 TUMBA

- 1. KUKAS pola esquerda e ISA pola dereita xiran alcahuetas*
- 2. BORJA baixa pano diante*
- 3. Músicos diante*

PÁNICO ESCÉNICO

VISIÓN FRONTAL . PANO DIANTE PECHADO

E 17 RECORTES PALCOS PÚBLICO + RECORTE MATÍAS

FILI saca ao Matías 2 que asoma pola esquerda por diante do pano dianteiro.

MATÍAS

Boas! Como andamos? Eu só intentei facer o meu traballo o mellor que puiden. O segredo do meu choio está en saber esperar. Non ten moita ciencia. Aquí os importantes son os artistas. O meu traballo permanece detrás. Chamádesme autor. Pero eu non son autor. Son un mero operario...

MUSICA 8 APLAUSOS EMOCIONADOS

MATÍAS

Non, non! Estou a dicir a verdade. Só collo un lapis cando vou cubrir a quiniela. E abofé que eu... Eu NON son Güilian Chéspir!

MARMURIO SORPRESA

MATÍAS

A verdade é que o señor Chéspir non se encontra hoxe aquí entre nosoutros... Porque a verdade é que... A verdade é que o señor Chéspir... O señor Chéspir morreu.

CHIFRADA XERAL

MATÍAS

Que si! Que morreu! E hai unha chea de anos... Que haberá? Polo menos... Máis de cen anos?

E 18 RECORTES PALCOS PÚBLICO + RECORTE MATÍAS FLASH

MÚSICA 9 CHIFRADA XERAL + CHIFRO +PLAS +VOZ OFF 3+ Marcha

A xente empeza a tirarlle tomates a MATÍAS.

VOZ OFF 3

Estes foron os acontecementos tal e como os recolleron as crónicas. A sociedade milanesa nunca esquecera o día no que choveron tomates no escenario da Scala, e esa noite é máis famosa pola tomatada ao pailaroco que pola execución da partitura vocal. Pero como é posible que ninguén acudise na súa axuda? Como pode ser que ninguén se preocupase de subir o pano para permitirlle escapar da lapidación vexetal? Queredes ver, unha vez máis, o que ninguén puido ver? Queredes entrar no lugar no que ninguén pode entrar? Pois agarrádevos forte, que alá imos!

CAMBIO DECORADOS 5

**E 19 PAR 30 BLANCO + PAR 20 LATERAL + PAR 20 TUMBA +
RECORTES PALCOS PÚBLICO**

1. *BORJA* *sube o pano dianteiro*
2. *ISA e KUKAS* *xiran as alcahuetas ó mesmo tempo*

TEATRO VERITÉ

VISIÓN COSTAS . PANO FONDO PECHADO

E 20 PAR 30 BLANCO + PAR 20 LATERAL + PAR 20 TUMBA

MATÍAS

A verdade é que o señor Chéspir non se encontra hoxe aquí entre nosoutros... Porque a verdade é que... O señor Chéspir morreu.

MÚSICA 10 CHIFRADA XERAL

MATÍAS

E hai unha chea de anos... Que haberá? Polo menos... Máis de cen anos?

CHIFRADA XERAL + SILBIDO +PLAS

SECUN

Contró! Vaia tomatazo?

Vemos, ao fondo, a chuvia de golpes contra o escenario e contra o corpo de MATÍAS.

VOZ DE MATÍAS

Abride! Deixádeme saír de aquí!

SECUN

Vano matar.

VOZ DE MATÍAS

Estamos de carallada, ou que? Abride! Auxilio! Deixádeme saír! Acudídeme!

MARÍA FALAS

Que vos dixeran? Estes operarios sonvos moi guiadiños!

FRANÇOIS

Cala, que este igual colle e escapa!

MARÍA FALAS

O veludo pesa demasiado e ao ser un pano alemán non ten abertura no medio.

SECUN

Pero podería baixar polo patio de butacas e saír pola porta principal.

MARÍA FALAS

Non creo que os golpes lle faciliten moito o movemento. Ademais iso sería entregarse ao inimigo.

Os seus únicos aliados somos nosoutros!

Risos de SECUN, FRANÇOIS e MARÍA.

FRANÇOIS

(Retranqueiro)

Éche ben curioso que ao pano vertical ou alemán tamén se lle chame... Pano de guillotina!

Risos de SECUN, FRANÇOIS e MARÍA.

Matías deixa de berrar

FRANÇOIS

O teu plan funcionou á perfección, María!

SECUN

Todo sexa porque Camilieri non fale mal de nos maña.

MARÍA FALAS

Vende máis un accidente que un fracaso!

SECUN

E como sabías que o público reclamaría a presenza do autor?

MARÍA FALAS

A xente anda tan apapostiada con papel couché que non ten tempo para a literatura universal. A historia dos amantes de Verona cantada por nós resulta tan mediocre que parece dun autor de aquí e canto peor o facemos máis aplaude o respectable.

FRANÇOIS

Mira que es pillabana! je, je o respectable...

MARÍA FALAS

O público está aí para expresar a súa submisión. Ese e non outro é o significado dos aplausos.

MÚSICA 11 **MARCHA FÚNEBRE (1'03'') + Ballet (a partir 1'30'')**

SECUN

E esa música?

FRANÇOIS

Se non me trabuco é a Marcha fúnebre para un monicreque, non?

MARÍA FALAS

Considera a acaída para a ocasión.

Maquiavélico riso colectivo mentres continúan, de fondo, os berros do tremoia

E 21 LED ROJO + PAR 30 BLANCO + PAR 20 LATERAL + PAR 20 TUMBA

CAMBIO DECORADOS 6

- 1. ISA E FILI xiran alcahuetas*
- 2. BORJA baixa pano dianteiro*
- 3. KUKAS adianta aos músicos e toca un pouco*

FUME

E 22 Recortes palcos público, Recorte Matías

FINALE

**E 23 Recortes palcos público, Recorte Matías +PAR 30 BLANCO + PAR 20
LATERAL + PAR 20 TUMBA + PAR 30 AMARELO**

*Saen os TITIRITEIROS E PROCESIÓN CO MONICREQUE E comezan un surrealista
desfile mortuorio e SAUDAN; Borja, Isa, Fili e Kukas*

**E 24 Recortes palcos público + Recorte teatro +PAR 30 BLANCO + PAR 20
LATERAL + PAR 20 TUMBA + PAR 30 AMARELO**